

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1073/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 21 октомври 2009 година****относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006****(преработен)****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 71 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) В Регламент (ЕИО) № 684/92 на Съвета от 16 март 1992 г. относно общите правила за международен превоз на пътници с автобус ⁽³⁾ и Регламент (ЕО) № 12/98 на Съвета от 11 декември 1997 г. относно условията, при които превозвачи, установени извън държава-членка, могат да извършват вътрешни автомобилни пътнически транспортни услуги в границите на държава-членка ⁽⁴⁾ предстои да бъдат внесени няколко съществени изменения. С оглед постигане на яснота и опростяване посочените регламенти следва да бъдат преработени и обединени в един общ регламент.

(2) Създаването на обща транспортна политика включва, *inter alia*, установяването на общи правила, приложими към международния автомобилен превоз на пътници, както и определянето на условията, при които превозвачи, установени извън държава-членка, могат да извършват вътрешни превозни услуги в границите на държава-членка.

⁽¹⁾ ОВ С 10, 15.1.2008 г., стр. 44.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 5 юни 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник), обща позиция на Съвета от 9 януари 2009 г. (ОВ С 62 Е, 17.3.2009 г., стр. 25), позиция на Европейския парламент от 23 април 2009 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 24 септември 2009 г.

⁽³⁾ ОВ L 74, 20.3.1992 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 4, 8.1.1998 г., стр. 10.

(3) За да се осигури съгласувана рамка за международния автобусен превоз на пътници в цялата Общност, настоящият регламент следва да се прилага за всички международни превози на територията на Общността. Превозът от държави-членки до трети държави все още се обхваща в голяма степен от двустранни споразумения между държавите-членки и тези трети държави. Поради това настоящият регламент не следва да се прилага за частта от пътуването на територията на държавата-членка, където са качени или свалени пътниците, преди сключване на необходимите споразумения между Общността и съответните трети държави. Въпреки това той следва да се прилага за територията на държави-членки на транзитно преминаване.

(4) Свободата на предоставяне на услуги представлява основен принцип на общата транспортна политика и изисква да бъде гарантиран достъп на превозвачите от всички държави-членки до международните транспортни пазари без дискриминация, основана на тяхната националност или място на установяване.

(5) Международният превоз на пътници с автобус следва да бъде обвързан с условието за притежаване на лиценз на Общността. От превозвачите следва да се изисква във всяко тяхно превозно средство да има заверено копие от лиценза на Общността, с цел да се улесни ефективното извършване на проверки от правоприлагащите органи, особено извън държавата-членка, в която е установен превозвачът. Следва да се определят условията за издаване и отнемане на лицензи на Общността, сроковете на валидност и подробните правила за използването им. Необходимо е също така да се установят подробни спецификации относно формата и други характеристики на лиценза на Общността и заверените копия от него.

(6) Пътните проверки следва да се извършват при отсъствие на пряка или непряка дискриминация, основана на националността на автомобилния превозвач или държавата на установяване на автомобилния превозвач, или на регистрацията на превозното средство.

(7) Необходимо е да се предвиди гъвкав режим при определени условия за специализираните редовни превози и някои случайни превози с цел да се отговори на търсенето на пазара.

(8) Едновременно със запазването на разрешителния режим за някои редовни превози, някои правила следва да бъдат изменени, и по-конкретно по отношение на реда на издаване на разрешителните.

- (9) В бъдеще разрешително за редовни превози следва да се издава след процедура по издаване на разрешително, освен ако не съществуват ясно посочени основания за отказ, дължащи се на заявителя. Основанието за отказ, свързано със съответния пазар, следва да бъде или обстоятелството, че превозът, за който е подадено заявление, ще засегне сериозно жизнеспособността на сходна услуга по превоз, извършвана съгласно един или повече договори за обществена услуга в съответните преки участъци, или че основното предназначение на услугата не е да превозва пътници между спирки, разположени в различни държави-членки.
- (10) На превозвачите, установени извън държава-членка, следва да бъде разрешено да извършват вътрешни автомобилни пътнически превози, като обаче се вземат предвид специфичните особености на всеки вид превоз. Когато се извършват такива каботажни превози, за тях следва да се прилага общностното законодателство, като Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт ⁽¹⁾, и действащото национално законодателство на приемащата държава-членка в определени области.
- (11) Разпоредбите на Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽²⁾ се прилагат за предприятията за превози, извършващи каботажни превози.
- (12) Когато се касае за редовни превози, превозвачите, установени извън държава-членка, следва да имат достъп единствено до редовни превози, извършвани като част от редовна международна услуга, което изключва услуги на градския и извънградския транспорт, при спазване на определени условия и по-специално на действащото законодателство на приемащата държава-членка.
- (13) Държавите-членки следва да си оказват взаимопомощ с оглед на правилното прилагане на настоящия регламент.
- (14) Административните формалности следва да бъдат максимално намалени, без да се премахват контролът и санкциите, които гарантират правилното прилагане и ефективното привеждане в изпълнение на настоящия регламент. За тази цел съществуващите правила за отнемане на лиценза на Общността следва да бъдат по-ясни и по-строги. Настоящите правила следва да бъдат адаптирани, с цел да се позволи ефективно санкциониране на тежки нарушения, извършени в държава-членка, различна от държавата-членка на установяване. Санкциите следва да бъдат недискриминационни и пропорционални на тежестта на нарушенията. Наложените санкции следва да могат да бъдат обжалвани.
- (15) Държавите-членки следва да вписват в своя национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози всички тежки нарушения, за които носят отговорност превозвачи и които са довели до налагане на санкция.
- (16) За да се улесни и увеличи обменът на информация между националните органи, държавите-членки следва да обменят съответната информация чрез националните звена за контакт, създадени съгласно Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач ⁽³⁾.
- (17) Мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽⁴⁾.
- (18) По-специално на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да установи формата на някои документи, които да бъдат използвани за прилагане на настоящия регламент, и да адаптира приложения I и II към настоящия регламент към техническия прогрес. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (19) Държавите-членки следва да предприемат необходимите мерки за прилагане на настоящия регламент, по-специално по отношение на налагането на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции.
- (20) За да се насърчат туризмът и употребата на екологично съобразни превозни средства, Регламент (ЕО) № 561/2006 следва да бъде изменен с цел да се даде възможност на водачите на превозни средства, които извършват еднократен случаен международен превоз на пътници, да отложат седмичната почивка с до 12 последователни 24-часови периода, ако извършват дейности по пътнически превоз, които обикновено не включват продължително и дълго време на управление. Това отлагане следва да бъде позволено единствено при много строги условия, които гарантират безопасността по пътищата и отчитат условията на труд на водачите на превозни средства, *inter alia*, задължението да ползват седмични почивки непосредствено преди или след превоза. Комисията следва да извършва непосредствен мониторинг на използването на тази дерогация. Ако настъпят съществени промени във фактическото положение, което обосновава използването на тази дерогация, и дерогацията доведе до влошаване на безопасността по пътищата, Комисията следва да предприеме подходящи мерки.

⁽¹⁾ ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1.

⁽³⁾ Вж. страница 51 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽⁴⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

(21) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно осигуряването на последователна рамка за международните автобусни превози на пътници в рамките на Общността, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради неговите мащаб и последиците, може да бъде постигната по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за международния автобусен превоз на пътници на територията на Общността, извършван за чужда сметка или срещу възнаграждение или за собствена сметка от превозвачи, установени в държава-членка в съответствие с нейното законодателство, които използват регистрирани в тази държава-членка превозни средства, конструирани и оборудвани по такъв начин, че са подходящи и предназначени за превозване на повече от девет души, включително водача, и за празните курсове на такива превозни средства във връзка с извършването на такива превози.

Смяната на превозното средство или прекъсването на превоза, с цел част от пътуването да се извърши с друг вид транспорт, не засягат прилагането на настоящия регламент.

2. При превоз от държава-членка до трета държава и обратно настоящият регламент се прилага към частта от пътуването в рамките на територията на всяка държава-членка на транзитно преминаване. Той не се прилага за частта от пътуването на територията на държавата-членка, където са качени или свалени пътниците, докато не бъде сключено съответното споразумение между Общността и съответната трета държава.

3. До сключването на посочените в параграф 2 споразумения настоящият регламент не засяга разпоредбите, свързани с превоза от държава-членка до трета държава и обратно, които са включени в двустранни споразумения между държавите-членки и съответните трети държави.

4. Настоящият регламент се прилага за вътрешните автомобилни превози на пътници за чужда сметка или срещу възнаграждение, извършвани временно от превозвач, установен извън държавата-членка, както е предвидено в глава V.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „международен превоз“ означава:
 - а) пътуване, което се извършва от превозно средство, чиито място на отпътуване и място на пристигане са в две различни държави-членки със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или трети държави;
 - б) пътуване, което се извършва от превозно средство, чиито място на отпътуване и място на пристигане са в една и съща държава-членка, при което пътниците се качват или слизат в друга държава-членка или в трета държава;
 - в) пътуване, което се извършва от превозно средство от държава-членка до трета държава или обратно, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или трети държави; или
 - г) пътуване, което се извършва от превозно средство между трети държави, с транзитно преминаване през територията на една или повече държави-членки.
2. „редовни превози“ означава услуги по извършване на превоз на пътници с определена честота и по определени маршрути, като пътниците се качват и слизат на предварително определени места за спиране.
3. „специализирани редовни превози“ означава редовни превози, независимо от организатора им, при които се превозват определени категории пътници, като се изключват всички останали пътници.
4. „случайни превози“ означава превози, които не попадат в определението за редовни превози, включително специализираните редовни превози, и чиято основна характеристика е превозът на групи пътници, образувани по инициатива на клиента или на самия превозвач.
5. „транспортни операции за собствена сметка“ означава операции, които се извършват с нетърговска или с нестопанска цел от физическо или юридическо лице, когато:
 - транспортната дейност представлява за това физическо или юридическо лице само допълнителна дейност, и
 - използваните превозни средства са собственост на това физическо или юридическо лице или са получени от това лице на изплащане, или са предмет на дългосрочен договор за лизинг и се управляват от член на персонала на това физическо или юридическо лице или от самото физическо лице, или от служители, назначени от или предоставени на разположение на предприятието съгласно договорно задължение;

6. „приемаща държава-членка“ означава държавата-членка, в която извършва дейност превозвачът и която е различна от неговата държава-членка на установяване;
7. „каботажни превози“ означава едно от следните:
- вътрешен автомобилен превоз на пътници за чужда сметка или срещу възнаграждение, извършван временно от превозвач в приемаща държава-членка, или
 - качването и слизането на пътници на територията на една и съща държава-членка в рамките на редовна международна услуга при спазване на разпоредбите на настоящия регламент, при условие че това не е основното предназначение на тази услуга;
8. „тежко нарушение на общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт“ означава нарушение, което може да доведе до загуба на добрата репутация в съответствие с член 6, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 и/или до временно или постоянно отнемане на лиценза на Общността.

Член 3

Свобода на предоставяне на услуги

1. Всеки превозвач, който извършва дейност за чужда сметка или срещу възнаграждение, посочен в член 1, има възможност съгласно настоящия регламент да извършва редовни превози, включително специализирани редовни превози, и случайни превози с автобус, без дискриминация, основана на неговата националност или място на установяване, ако той:
- а) има разрешително да извършва в държавата на установяване автобусни превози под формата на редовни превози, включително и специализирани редовни превози или случайни превози с автобус, в съответствие с условията за достъп до пазара, предвидени в националното законодателство;
 - б) отговаря на определените в съответствие с правилата на Общността условия за достъп до професията автомобилен превозвач на пътници в областта на вътрешните и международните транспортни операции; и
 - в) изпълнява законовите изисквания относно стандартите за водачите и превозните средства, установени по-специално в Директива 92/6/ЕИО на Съвета от 10 февруари 1992 г. относно монтирането и използването на устройства за ограничаване на скоростта за някои категории моторни превозни средства в Общността ⁽¹⁾, Директива 96/53/ЕО на Съвета от 25 юли 1996 г. относно максимално допустимите размери в националния и международен трафик на някои пътни превозни средства, които се движат на територията на Общността, както и максимално допустимите маси в международния трафик ⁽²⁾ и Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници ⁽³⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 57, 2.3.1992 г., стр. 27.

⁽²⁾ ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 59.

⁽³⁾ ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4.

2. На всеки превозвач, който извършва дейност за собствена сметка, посочен в член 1, се разрешава да извършва транспортните услуги по член 5, параграф 5 без дискриминация, основана на неговата националност или място на установяване, ако той:

- а) е получил разрешително в държавата-членка на установяване да извършва превоз с автобус в съответствие с условията за достъп до пазара, предвидени в националното законодателство; и
- б) отговаря на законовите изисквания относно стандартите за водачи и превозни средства, установени по-специално в директиви 92/6/ЕИО, 96/53/ЕО и 2003/59/ЕО.

ГЛАВА II

ЛИЦЕНЗ НА ОБЩНОСТТА И ДОСТЪП ДО ПАЗАРА

Член 4

Лиценз на Общността

1. Международните автобусни превози на пътници се извършват при наличие на лиценз на Общността, издаден от компетентните органи на държавата-членка на установяване.

2. Компетентните органи на държавата-членка на установяване издават на притежателя оригинал на лиценза на Общността, който се съхранява от превозвача, и заверени копия от него, чийто брой съответства на броя на превозните средства, използвани за международен превоз на пътници, с които разполага притежателят на лиценза, независимо дали са изцяло негова собственост или се използват на друго основание — по-специално съгласно договор за покупко-продажба на изплащане, наем или лизинг.

Лицензът на Общността и заверените копия от него съответстват на образца, даден в приложение II. Той съдържа най-малко два от защитните елементи, изброени в приложение I.

Комисията адаптира приложения I и II към техническия прогрес. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

Върху лиценза на Общността и заверените копия от него има печат на издаващия орган, както и подпис и сериен номер. Сериите номера на лиценза на Общността и заверените копия от него се вписват в националния електронен регистър на предприятията за автомобилни превози, предвиден в член 16 от Регламент (ЕО) № 1071/2009, като част от данните за превозвача.

3. Лицензът на Общността се издава на името на превозвача и не може да бъде прехвърлян. Във всяко превозно средство на превозвача се съхранява заверено копие от лиценза, което се представя при поискване от оправомощен инспектор.

4. Лицензът на Общността се издава за срок до десет години, който може да бъде подновяван.

Лицензите на Общността и заверените копия от тях, издадени преди датата на влизане в сила на настоящия регламент, остават валидни до изтичането на срока им.

5. При подаване на заявление за лиценз на Общността или при подновяване на лиценз на Общността в съответствие с параграф 4 от настоящия член компетентните органи на държавата-членка на установяване проверяват дали превозвачът отговаря или продължава да отговаря на условията, предвидени в член 3, параграф 1.

6. В случай че не са спазени условията по член 3, параграф 1, компетентните органи на държавата-членка на установяване отказват чрез мотивирано решение издаването или подновяването на лиценза на Общността или го отнемат с мотивирано решение.

7. Държавите-членки гарантират, че заявителят или притежателят на лиценз на Общността може да обжалва решението за отказ или отнемане на този лиценз от компетентните органи на държавата-членка на установяване.

8. Държавите-членки могат да решат лицензът на Общността да бъде валиден и за извършването на национални транспортни операции.

Член 5

Достъп до пазара

1. Редовните превози трябва да са достъпни за всички при спазване на изискването за задължителна резервация, когато е уместно.

За тези превози се изисква разрешително в съответствие с разпоредбите на глава III.

За редовни превози от държава-членка до трета държава и обратно се изисква разрешително в съответствие с двустранното споразумение между държавата-членка и третата държава и когато е подходящо, държавата-членка на транзитно преминаване, докато не бъде сключено съответното споразумение между Общността и съответната трета държава.

Редовният характер на превода не се засяга от адаптирането на условията за експлоатация на линиите.

Организирането на паралелни или временни превози, които обслужват същите клиенти, които се обслужват от съществуващите редовни превози, необслужването на определени спирки и обслужването на допълнителни спирки в рамките на съществуващите редовни превози се ръководят от същите правила като приложимите към съществуващите редовни превози.

2. Специализираните редовни превози включват:

- a) превоз на работници между дома и работното място;
- b) превоз на ученици и студенти от и до учебната институция.

Фактът, че специализираният превоз може да се променя в зависимост от нуждите на потребителите, не се отразява върху определянето му като редовен превоз.

За специализираните редовни превози не се изисква разрешително в съответствие с глава III, когато са обхванати от договор, сключен между организатора и превозвача.

3. За случайните превози не се изисква разрешително в съответствие с глава III.

Въпреки това организирането на паралелни или временни превози, които са подобни на съществуващите редовни превози и обслужват същите клиенти като последните, е обусловено от получаването на разрешително съгласно процедурата, установена в глава III.

Случайните превози не престават да бъдат случайни превози единствено поради обстоятелството, че се извършват с определена честота.

Случайни превози могат да се извършват от група превозвачи, действащи за сметка на един и същи възложител, като пътниците могат да правят връзка по маршрута с друг превозвач от същата група на територията на държава-членка.

Комисията установява процедурите за съобщаване на компетентните органи в заинтересованите държави-членки на наименованията на такива превозвачи и местата за връзка по маршрута. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

4. Не се изисква разрешително и за празните курсове на превозните средства във връзка с транспортните операции, посочени в параграф 2, трета алинея и параграф 3, първа алинея.

5. Транспортните операции за собствена сметка са освободени от прилагането на разрешителен режим, но подлежат на режим на издаване на сертификати.

Сертификатите се издават от компетентните органи на държавата-членка, в която е регистрирано превозното средство, и важат за цялото пътуване, включително за транзита.

Комисията определя формата на сертификатите. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

ГЛАВА III

РЕДОВНИ ПРЕВОЗИ, ЗА КОИТО СЕ ИЗИСКВА РАЗРЕШИТЕЛНО

Член 6

Характер на разрешителното

1. Разрешителните се издават на името на превозвача и не могат да се прехвърлят. Въпреки това, превозвач, получил разрешително, може, със съгласието на компетентния орган на държавата-членка, на чиято територия се намира мястото на отпътуване, по-долу наричан „разрешаващ орган“, да извършва превоза чрез подизпълнител. В този случай името на подизпълнителя и неговата роля се посочват в разрешителното. Подизпълнителят отговаря на условията, предвидени в член 3, параграф 1. За целите на настоящия параграф „място на отпътуване“ означава една от крайните спирки на линията.

В случая на сдружение на предприятия за експлоатация на редовна линия разрешителното се издава за всички предприятия и в него се посочват наименованията на всички оператори. То се издава на предприятието, което управлява дейността, а на останалите предприятия се предоставят копия.

2. Максималният срок на валидност на разрешителното е пет години. По-кратък срок може да се определя или по искане на заявителя, или по взаимно съгласие на компетентните органи на държавите-членки, на територията на които се качват или слизат пътници.

3. В разрешителните се посочва следното:

- а) вид на превоза;
- б) маршрут на превоза, и в частност мястото на отпътуване и мястото на пристигане;
- в) срок на валидност на разрешителното;
- г) спирките и разписанията.

4. Комисията определя формата на разрешителните. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

5. Разрешителното дава право на неговия(те) притежател(и) да изпълнява(т) редовни превози на територията на всички държави-членки, през които преминава маршрутът на линията.

6. Операторът, извършващ редовен превоз, може да използва допълнителни превозни средства, за да се справи с временни или извънредни ситуации. Такива допълнителни превозни средства може да бъдат използвани единствено съгласно същите условия, като установените в разрешителното, посочено в параграф 3.

В този случай превозвачът осигурява наличието на следните документи в превозното средство:

- а) копие от разрешителното за редовен превоз;

- б) копие от договора, сключен между превозвача, извършващ редовен превоз, и предприятието, което предоставя допълнителните превозни средства, или равностоен документ;

- в) заверено копие от лиценза на Общността, издаден на превозвача, който предоставя допълнителни превозни средства за целите на превоза.

Член 7

Подаване на заявление за разрешително

1. Заявленията за разрешително за редовни превози се подават до разрешаващия орган.

2. Комисията определя формата на заявленията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

3. Заявителите представят всякакви допълнителни сведения, които сметнат за необходими или които са им поискани от разрешаващия орган, и по-специално разписанието за управление, позволяващо да се осъществява мониторинг върху спазването на правилата на Общността по отношение на периодите на управление на превозното средство и почивка, както и копие от лиценза на Общността.

Член 8

Процедура за издаване на разрешително

1. Разрешителното се издава със съгласието на органите от всички държави-членки, на чиито територии се качват или слизат пътници. Разрешаващият орган предоставя на тези органи, както и на компетентните органи на държавите-членки, през чиито територии се преминава, без да се качват или да слизат пътници, едновременно със своята преценка и копие от заявлението, както и от всякакви други относими документи.

2. Компетентните органи на държавите-членки, чието съгласие е било поискано, уведомяват разрешаващия орган за своето решение в срок от два месеца. Този срок се изчислява от датата на получаване на искането за съгласие, която е посочена в разписката за получаване. Ако решението, получено от компетентните органи на държавите-членки, чието съгласие е било поискано, съдържа отказ, в него се посочват мотивите за това. Ако разрешаващият орган не получи отговор в срок от два месеца, се счита, че запитаните органи са дали своето съгласие и разрешаващият орган може да издаде разрешителното.

Органите на държавите-членки, през чиито територии се преминава, без да се качват или слизат пътници, могат, в рамките на срока, посочен в първа алинея, да уведомят разрешаващия орган за забележките си.

3. Разрешаващият орган взема решение в срок от четири месеца, считано от датата на подаване на заявлението от превозвача.

4. Разрешително не се издава, ако:
- a) заявителят не е в състояние да извършва превоза, предмет на заявлението, с оборудването, с което непосредствено разполага;
 - b) заявителят е нарушил националните или международните разпоредби в областта на автомобилния транспорт, и по-специално условията и изискванията, отнасящи се до разрешителните за международни автомобилни пътнически превози, или е извършил тежки нарушения на законодателството на Общността в областта на автомобилния транспорт, особено по отношение на правилата, приложими за превозните средства, периодите на управление на превозното средство и почивка на водачите;
 - в) в случай на заявление за подновяване на разрешително — не са спазени условията за издаване на разрешително;
 - г) дадена държава-членка реши въз основа на подробен анализ, че съответният превоз ще засегне сериозно жизнеспособността на сходна услуга, обхваната от един или повече договори за обществени услуги съгласно общностното законодателство за съответните преки участъци. В тези случаи държавата-членка, на недискриминационна основа, установява критерии, за да се определи дали превозът, за който е подадено заявление, би застрашил сериозно жизнеспособността на посочената по-горе сходна услуга, и съобщава тези критерии на Комисията при поискване от нейна страна;
 - д) дадена държава-членка реши въз основа на подробен анализ, че основното предназначение на услугата не е да превозва пътници между спирки, разположени в различни държави-членки.

В случаите, когато съществуваща международна автобусна услуга засяга сериозно жизнеспособността на сходна услуга по превоз, обхваната от един или повече договори за обществена услуга съгласно общностното законодателство за съответните преки участъци, по изключителни причини, които не са могли да бъдат предвидени към момента на издаване на разрешителното, държавата-членка може, със съгласието на Комисията, да спре или да отнеме разрешителното за предоставяне на международната автобусна услуга, след като даде шестмесечно предизвестие на превозвача.

Фактът, че превозвач предлага по-ниски цени от тези, предлагани от други автомобилни превозвачи, или че въпросната връзка вече се обслужва от други автомобилни превозвачи, не е сам по себе си основание за отказ на заявлението.

5. Разрешаващият орган, както и компетентните органи на всички държави-членки, участващи в процедурата по постигане на съгласието, предвидено в параграф 1, могат да отхвърлят заявлението единствено поради причините, предвидени в настоящия регламент.
6. След като приключи процедурата, предвидена в параграфи 1—5, разрешаващият орган издава разрешителното или изрично отхвърля заявлението.

Решенията за отказ се обосновават. Държавите-членки осигуряват на предприятията за превози възможност да представят мнението си в случай на отказ.

Разрешаващият орган информира всички органи, посочени в параграф 1, за своето решение и им изпраща копие от разрешителното.

7. Ако процедурата по постигане на съгласието, посочено в параграф 1, не даде възможност на разрешаващия орган да вземе решение по заявлението, Комисията може да бъде сезирана в срок до два месеца, считано от датата на съобщаване на отрицателно решение от една или повече от държавите-членки, с които е проведена консултация съгласно параграф 1.

8. След консултация със заинтересованите държави-членки Комисията взема решение в срок до четири месеца от датата на получаване на съобщението от разрешаващия орган, което поражда действие 30 дни след уведомяването на заинтересованите държави-членки.

9. Решението на Комисията се прилага до постигането на съгласие между заинтересованите държави-членки.

Член 9

Подновяване и изменение на разрешителното

Член 8 се прилага *mutatis mutandis* по отношение на заявленията за подновяване на разрешителни или за изменение на условията, при които трябва да се извършват превозите, за които се изисква разрешително.

При незначителни промени в условията за извършване на дейността, и по-конкретно при коригиране на интервали, тарифи и разписания, е необходимо само разрешаващият орган да предостави свързаната с промяната информация на другите заинтересовани държави-членки.

Заинтересованите държави-членки могат да постигнат съгласие разрешаващият орган сам да взема решения за промяна на условията за извършване на услугата.

Член 10

Прекратяване на действието на разрешително

1. Без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт⁽¹⁾, действието на разрешителното за редовен превоз се прекратява след изтичане на срока му на валидност или три месеца след като разрешаващият орган е получил от неговия притежател уведомление за намерението му да преустанови предоставянето на услугата. В уведомлението се посочват причините за това.

2. Ако вече няма търсене на услугата, предвиденият в параграф 1 срок за уведомление е един месец.

3. Разрешаващият орган информира компетентните органи на другите заинтересовани държави-членки за прекратяването на действието на разрешителното.

⁽¹⁾ ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 1.

4. Притежателят на разрешителното информира потребителите на съответната услуга за нейното преустановяване един месец предварително чрез разгласяване с подходящи средства.

Член 11

Задължения на превозвачите

1. Освен в случаите на непреодолима сила, до изтичането на срока на разрешителното операторът на редовен превоз взема всички мерки, за да осигури транспортна услуга, която съответства на стандартите за продължителност, редовност и капацитет, и отговаря на условията, определени от компетентния орган в съответствие с член 6, параграф 3.

2. Превозвачът излага на видно място маршрута на превоза, автобусните спирки, разписанието, таксите и условията за превоз по начин, който гарантира лесен достъп на всички потребители до тази информация.

3. Без да се засяга Регламент (ЕО) № 1370/2007, заинтересованите държави-членки могат по общо съгласие и със съгласието на притежателя на разрешителното да променят условията, приложими за извършването на редовен превоз.

ГЛАВА IV

СЛУЧАЙНИ ПРЕВОЗИ И ДРУГИ ПРЕВОЗИ, ЗА КОИТО НЕ СЕ ИЗИСКВА РАЗРЕШИТЕЛНО

Член 12

Контролни документи

1. Случайните превози се извършват с пътен формуляр, с изключение на превозите, посочени в член 5, параграф 3, втора алинея.

2. Превозвачите, извършващи случайни превози, попълват пътния формуляр преди всяко пътуване.

3. Пътният формуляр съдържа най-малко следната информация:

- а) вид на превоза;
- б) основен маршрут;
- в) съответен(ни) превозвач(и).

4. Пътните книжки с пътни формуляри се издават от компетентните органи на държавата-членка, в която е установен превозвачът, или от определени от тях структури.

5. Комисията определя формата на пътните формуляри и на пътната книжка с пътни формуляри, както и начина на използването им. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

6. По отношение на специализираните редовни превози, посочени в член 5, параграф 2, трета алинея, договорът или заверено копие от него служи за контролен документ.

Член 13

Местни екскурзии

В рамките на международен случаен превоз превозвачът може да извършва случайни превози (местни екскурзии) в държава-членка, различна от тази, в която е установен.

Тези превози са предназначени за пътници, които не пребивават и са били превозени преди от същия превозвач в рамките на някой от посочените в първа алинея международни превози, и се извършват със същото превозно средство или с друго превозно средство на същия превозвач или група превозвачи.

ГЛАВА V

КАБОТАЖ

Член 14

Общ принцип

На всеки превозвач, който извършва автомобилни пътнически превозни услуги за чужда сметка или срещу възнаграждение и който притежава лиценз на Общността, се разрешава съгласно условията, предвидени в настоящата глава, и без дискриминация, основана на националност или място на установяване, да извършва каботажните превози, посочени в член 15.

Член 15

Разрешени каботажни превози

Каботажни превози са разрешени за следните видове превози:

- а) специализирани редовни превози, при условие че са включени в договор, сключен между организатора и превозвача;
- б) случайни превози;
- в) редовни превози, извършвани от превозвачи, установени извън приемащата държава-членка, по време на редовна международна услуга в съответствие с настоящия регламент, с изключение на транспортните услуги, които задоволяват нуждите на градски център или агломерация, както и транспортните нужди между такива центрове или агломерации и околните райони. Каботажни превози не се извършват извън рамките на тази международна услуга.

Член 16

Правила, приложими за каботажните превози

1. Освен ако в общностното законодателство не е предвидено друго, извършването на каботажни превози се подчинява на действащите закони, подзаконови и административни разпоредби на приемащата държава-членка в следните области:

- а) условия, уреждащи договора за превоз;
- б) маса и размери на пътните превозни средства;

- в) изисквания, свързани с превоза на определени категории пътници, а именно ученици, деца и хора с намалена подвижност;
- г) периоди на управление на превозното средство и почивка;
- д) данък върху добавената стойност (ДДС) върху транспортните услуги.

Масата и размерите, посочени в първа алинея, буква б), може, ако е уместно, да превишават приложимите в държавата-членка на установяване на превозвача, но при никакви обстоятелства не може да превишават установените от приемащата държава-членка ограничения за националния трафик или техническите характеристики, вписани в доказателствата, предвидени в член 6, параграф 1 от Директива 96/53/ЕО.

2. Освен ако в законодателството на Общността не е предвидено друго, за каботажните превози, които са част от транспортните услуги, предвидени в член 15, буква в), се прилагат действащите закони, подзаконови и административни разпоредби на приемащата държава-членка относно разрешителните, тържните процедури, обслужваните маршрути и редовността, продължителността и честотата на услугите, както и самите маршрути.

3. Техническите стандарти за конструкция и оборудване, на които трябва да отговарят превозните средства, използвани за извършване на каботажни превози, са стандартите, определени за превозни средства, които се използват за извършване на международен транспорт.

4. Националните закони, подзаконови и административни разпоредби, посочени в параграфи 1 и 2, се прилагат спрямо превозвачите, установени извън държава-членка, при същите условия като тези, прилагани спрямо превозвачите, установени в приемащата държава-членка, за да може да се избегне всякакъв вид дискриминация, основана на националност или място на установяване.

Член 17

Контролни документи за каботажни превози

1. Каботажните превози под формата на случайни превози се извършват с пътен формуляр, както е посочено в член 12, който се съхранява в самото превозно средство и се представя при поискване на оправомощен инспектор.
2. В пътния формуляр се вписва следната информация:
 - а) местата на отпътуване и пристигане при превоза;
 - б) датата на отпътуване и датата, на която приключва превозът.
3. Пътните формуляри се издават в заверени от компетентния орган или структура книжки в държавата-членка на установяване, както е посочено в член 12.
4. В случай на специализирани редовни превози за контролен документ служи договорът, сключен между превозвача и организатора на превоза, или заверено копие от него.

Въпреки това се попълва пътен лист във вид на месечен отчет.

5. Използваните пътни листове се връщат на компетентния орган или структура в държавата-членка на установяване в съответствие с процедурите, определени от този орган или структура.

ГЛАВА VI

КОНТРОЛ И САНКЦИИ

Член 18

Билети за превоз

1. Превозвачите, извършващи редовни превози, с изключение на специализираните редовни превози, издават индивидуални или групови билети за превоз, в които са посочени:
 - а) местата на отпътуване и пристигане, а според случая — и обратното пътуване;
 - б) срокът на валидност на билета;
 - в) цената на превоза.
2. Предвиденият в параграф 1 билет за превоз се представя при поискване на оправомощен инспектор.

Член 19

Проверки на пътя и в предприятията

1. Разрешителното или контролният документ се съхранява в превозното средство и се представя при поискване от оправомощен инспектор.
2. Превозвачите, които извършват международни автобусни превози на пътници, допускат проверки, чиято цел е да гарантират правилното извършване на дейностите, най-вече по отношение на периодите на управление на превозното средство и почивка. В контекста на прилагането на настоящия регламент оправомощените инспектори имат право:
 - а) да проверяват книжките и другите документи, свързани с дейността на предприятието за превози;
 - б) да правят копия или да вземат извлечения от книжките и документите в помещенията;
 - в) да получат достъп до всички помещения, обекти и превозни средства на предприятието за превози;
 - г) да изискват предоставянето на всякаква информация, съдържаща се в книжките, документите или базите данни.

Член 20

Взаимопомощ

Държавите-членки си съдействат за осигуряване на прилагането на настоящия регламент и съответния мониторинг. Те обменят информация чрез националните звена за контакт, създадени съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1071/2009.

Член 21

Отнемане на лицензи на Общността и на разрешителни

1. Компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача отнемат лиценза на Общността, когато притежателите му:

- a) престане да отговаря на условията, предвидени в член 3, параграф 1; или
- b) е представил невярна информация относно данните, които са били необходими за издаването на лиценз на Общността.

2. Разрешаващият орган отнема разрешителното, когато притежателят е престанал да отговаря на условията, въз основа на които е издадено разрешителното съгласно настоящия регламент, и по-специално при искане от страна на държавата-членка, в която е установен превозвачът. Този орган незабавно уведомява компетентните органи на заинтересованата държава-членка.

Член 22

Санкциониране на нарушения от държавата-членка на установяване

1. В случай на тежко нарушение на общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт, извършено или установено в държава-членка, по-специално що се отнася до правилата, приложими за превозните средства, периодите на управление на превозното средство и почивка на водачите и предоставянето без разрешително на посочените в член 5, параграф 1, пета алинея паралелни или временни превози, компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача, който е извършил нарушението, предприемат подходящи действия, които може да включват предупреждение, ако това е предвидено в националното законодателство, за преследване на това нарушение. Това може да доведе, *inter alia*, до налагането на следните административни санкции:

- a) временно или постоянно отнемане на някои или на всички заверени копия от лиценза на Общността;
- b) временно или постоянно отнемане на лиценза на Общността.

Тези санкции могат да бъдат определени, след като бъде взето окончателно решение по въпроса, и отчетат тежестта на нарушението, извършено от притежателя на лиценза на Общността, и общия брой заверени копия на лиценза, притежаван във връзка с международния трафик.

2. Компетентните органи на държавата-членка на установяване съобщават на компетентните органи на държавата-членка, в която са установени нарушенията, във възможно най-кратък срок и най-късно в срок от шест седмици след вземане на окончателно решение от тяхна страна по въпроса дали и кои от санкциите, предвидени в параграф 1, да бъдат наложени.

Ако не бъдат наложени такива санкции, компетентните органи на държавата-членка на установяване посочват основанията за това.

3. Компетентните органи гарантират, че наложените на съответния превозвач санкции като цяло са пропорционални на нарушението(ята), което(ито) е(са) довело(и) до налагането им, като вземат предвид всички санкции за такива нарушения, налагани в държавата-членка, в която е било установено нарушението.

4. Настоящият член не засяга възможността компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача да заведат дело пред национален съд или друг правораздавателен орган. В случай че бъде образувано производство, въпросният компетентен орган уведомява за това компетентните органи на държавата-членка, в която са били установени нарушенията.

5. Държавите-членки гарантират, че превозвачите имат правото да обжалват всяка административна санкция, която им е наложена съгласно настоящия член.

Член 23

Санкциониране на нарушения от приемащата държава-членка

1. Когато на компетентните органи на държава-членка стане известно тежко нарушение на настоящия регламент или на общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт, извършено от превозвач, установен извън държавата-членка, държавата-членка, на чиято територия е установено нарушението, във възможно най-кратък срок и най-късно в срок от шест седмици след вземането на окончателно решение по въпроса предава на компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача следната информация:

- a) описание на нарушението, както и датата и времето на извършването му;
- b) категорията, вида и тежестта на нарушението; и
- v) наложените санкции и изпълнените санкции.

Компетентните органи на приемащата държава-членка могат да поискат от компетентните органи на държавата-членка на установяване да наложат административни санкции в съответствие с член 22.

2. Без да се засяга възможността за наказателно преследване, компетентните органи на приемащата държава-членка могат да налагат санкции на превозвачи, установени извън държавата-членка, извършили на нейна територия нарушения на настоящия регламент или на националното или общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт във връзка с каботажен превоз. Санкциите се налагат на недискриминационна основа и може, *inter alia*, да включват предупреждение или в случай на тежко нарушение, временна забрана за извършване на каботажни превози в рамките на територията на приемащата държава-членка, в която е извършено нарушението.

3. Държавите-членки гарантират, че превозвачите имат право да обжалват всяка административна санкция, която им е наложена съгласно настоящия член.

Член 24

Вписване в националните електронни регистри

Държавите-членки гарантират, че тежките нарушения на общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт, за които носят отговорност превозвачи, установени на тяхна територия и довели до налагане на санкция от която и да е държава-членка, както и временното или постоянното отнемане на лиценза на Общността или на завереното копие от него се вписват в националния електронен регистър на предприятията за автомобилни превози. Вписванията в регистъра, които се отнасят до временно или постоянно отнемане на лиценз на Общността, се съхраняват в базата данни най-малко две години от датата на изтичане на срока за отнемане в случай на временно отнемане или от датата на отнемането в случай на постоянно отнемане.

ГЛАВА VII

ПРИЛАГАНЕ

Член 25

Споразумения между държавите-членки

1. Държавите-членки може да сключват двустранни и многостранни споразумения за по-нататъшно либерализиране на услугите, които са предмет на настоящия регламент, в частност по отношение на разрешителния режим и на опростяването или премахването на контролните документи, по-специално в граничните региони.

2. Държавите-членки информират Комисията за споразуменията, сключени съгласно параграф 1.

Член 26

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с член 18, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 г. относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт ⁽¹⁾.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и параграф 5, буква б) и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 27

Санкции

Държавите-членки установяват система от санкции за нарушенията на разпоредбите на настоящия регламент, и вземат всички необходими мерки, за да осигурят тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите-членки съобщават на Комисията тези разпоредби най-късно до 4 декември 2011 г. и ѝ съобщават без забавяне всяко последващо изменение, което ги засяга.

Държавите-членки гарантират, че такива мерки се вземат без дискриминация, основана на националността или мястото на установяване на превозвача.

Член 28

Доклади

1. На всеки две години държавите-членки съобщават на Комисията броя на разрешителните за редовни превози, издадени през предходната година, и общия брой разрешителни за редовни превози, валидни към края на съответния отчетен период. Тази информация се предоставя отделно за всяка държава на местоназначение на редовния превоз. Държавите-членки съобщават на Комисията и данните за каботажните превози под формата на специализирани редовни превози и случайни превози, извършени от превозвачи, установени в тази държава-членка през отчетния период.

2. На всеки две години компетентните органи на приемащата държава-членка изпращат на Комисията статистика за броя на разрешителните, издадени за каботажни превози под формата на редовни превози, посочени в член 15, буква в).

3. Комисията определя формата на таблицата, която трябва да се използва за съобщаване на статистиката, посочена в параграф 2. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

4. Най-късно до 31 януари всяка година държавите-членки съобщават на Комисията броя на превозвачите, които към 31 декември на предходната година са били притежатели на лиценз на Общността, както и броя заверени копия, съответстващи на превозните средства в движение към тази дата.

Член 29

Изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006

В член 8 от Регламент (ЕО) № 561/2006 се вмъква следният параграф:

„ба. Чрез дерогация от параграф 6 водач на превозно средство, с което се извършва еднократен случаен международен превоз на пътници по смисъла на Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози (*), може да отлага седмичната почивка с до 12 последователни 24-часови периода след предходна нормална седмична почивка, при условие че:

а) превозът е с продължителност от най-малко 24 последователни часа в държава-членка или трета държава, за която се прилага настоящият регламент, различна от държавата, в която е започнал превозът;

б) след използване на дерогацията водачът на превозно средство ползва:

і) две нормални седмични почивки, или

⁽¹⁾ ОВ L 370, 31.12.1985 г., стр. 8.

- ii) една нормална седмична почивка и една намалена седмична почивка от най-малко 24 часа. При все това намалената почивка се компенсира чрез непрекъснатата почивка със същата продължителност, която се ползва преди края на третата седмица след края на периода на дерогация;
- в) след 1 януари 2014 г., превозното средство е оборудвано със записващо устройство в съответствие с изискванията на приложение IB към Регламент (ЕИО) № 3821/85; и
- г) след 1 януари 2014 г., управлението през периода от 22,00 ч. до 6,00 ч. се осигурява от няколко водачи на превозното средство или периодът на управление, посочен в член 7, е намален на три часа.

Комисията извършва непосредствен мониторинг на използването на тази дерогация с цел да гарантира поддържането на много строги условия във връзка с безопасността по пътищата, по-специално като проверява дали общата продължителност на времето на управление през периода, обхванат от дерогацията, не е превишена. До 4 декември 2012 г. Комисията изготвя доклад за оценка на последиците от дерогацията по отношение на безопасността по пътищата, както и на социалните аспекти. Ако счете за необходимо, Комисията предлага изменение на настоящия регламент във връзка с това.

(*) ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 88“.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 21 октомври 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
C. MALMSTRÖM

ГЛАВА VIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 30

Отмяна

Регламенти (ЕИО) № 684/92 и (ЕО) № 12/98 се отменят.

Позоваванията на отменените регламенти се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение III.

Член 31

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 4 декември 2011 г., с изключение на член 29, който се прилага от 4 юни 2010 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Защитни елементи на лиценза на Общността

Лицензът на Общността трябва да притежава най-малко два от следните защитни елементи:

- холограма,
 - специални нишки в хартията, видими на ултравиолетова (UV) светлина,
 - най-малко един ред с микротекст (печатът е видим само под лупа и не може да бъде възпроизведен на фотокопирни машини),
 - осезаеми при допир букви, символи или мотиви,
 - двойно номериране — сериен номер и номер на издаване,
 - фон със защитни характеристики, включващ мотиви с плетеници (гийоши) от тънки линии и ирисов печат.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Образец на лиценз на Общността

ЕВРОПЕЙСКА ОБЩНОСТ

(a)

(Цвят: светлосин по цветовата палитра Pantone, формат DIN A4, целулозна хартия с плътност 100 g/m² или повече)

(Първа страница на лиценза)

(Текст на официалния(ите) език(ци) или един от официалните езици на държавата-членка, която издава лиценза)

Отличителен знак на държавата-членка ⁽¹⁾ , която издава лиценза

Наименование на компетентния орган или структура

ЛИЦЕНЗ № ...

или

ЗАВЕРЕНО КОПИЕ № ...

за международен автобусен превоз на пътници за чужда сметка или срещу възнаграждение

На притежателя на настоящия лиценз ⁽²⁾

.....

се разрешава да извършва на територията на Общността международни автомобилни превози на пътници за чужда сметка или срещу възнаграждение при условията, определени в Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози, и в съответствие с общите разпоредби на настоящия лиценз.

Забележки:	
.....	
Настоящият лиценз е валиден от	до
Издаден в	на
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Отличителни знаци на държавите-членки: (B) Белгия, (BG) България, (CZ) Чешка република, (DK) Дания, (D) Германия, (EST) Естония, (IRL) Ирландия, (GR) Гърция, (E) Испания, (F) Франция, (I) Италия, (CY) Кипър, (LV) Латвия, (LT) Литва, (L) Люксембург, (H) Унгария, (MT) Малта, (NL) Нидерландия, (A) Австрия, (PL) Полша, (P) Португалия, (RO) Румъния, (SLO) Словения, (SK) Словакия, (FIN) Финландия, (S) Швеция, (UK) Обединено кралство.

⁽²⁾ Наименование или фирма и пълен адрес на превозвача.

⁽³⁾ Подпис и печат на компетентния орган или структура, който(ято) е издал(а) лиценза.

(б)

(Втора страница на лиценза)

(Текст на официалния(ите) език(ци) или един от официалните езици на държавата-членка, която издава лиценза)

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

1. Настоящият лиценз се издава съгласно Регламент (ЕО) № 1073/2009.
2. Настоящият лиценз се издава от компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача, който за чужда сметка или срещу възнаграждение:
 - а) има разрешително да извършва в държавата на установяване автобусни превози по формата на редовни превози, включително и специализирани редовни превози или случайни превози;
 - б) отговаря на определените в съответствие с правилата на Общността условия за достъп до професията автомобилен превозвач на пътници в областта на международните и вътрешните транспортни операции;
 - в) изпълнява законовите изискванията относно стандартите за водачите и превозните средства.
3. Настоящият лиценз дава право да се извършват, по всички транспортни връзки, за пътувания, извършвани на територията на Общността, международни автобусни превози на пътници за чужда сметка или срещу възнаграждение:
 - а) чиито място на отпътуване и място на пристигане се намират в две различни държави-членки, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или трети държави;
 - б) чиито място на отпътуване и място на пристигане са в една и съща държава-членка, при което пътниците се качват или слизат в друга държава-членка или в трета държава;
 - в) от държава-членка към трета държава и обратно, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или трети държави;
 - г) между трети държави, с транзитно преминаване през територията на една или повече държави-членки,

както и празни курсове във връзка с транспортните операции съгласно условията, определени с Регламент (ЕО) № 1073/2009.

При транспортна операция от държава-членка до трета държава и обратно Регламент (ЕО) № 1073/2009 се прилага за частта от пътуването на територията на държавите-членки на транзитно преминаване. Той не се прилага за частта от пътуването в рамките на територията на държавата-членка, където са качени или свалени пътници, докато не бъде сключено съответното споразумение между Общността и съответната трета държава.

4. Настоящият лиценз е поименен и не може да бъде прехвърлян.
5. Настоящият лиценз може да бъде отнет от компетентния орган на държавата-членка, който го е издал, по-специално когато превозвачът:
 - а) престане да отговаря на условията, предвидени в член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1073/2009;
 - б) е представил невярна информация относно данните, които са били необходими за издаването или подновяването на лиценза;
 - в) е извършил тежко(и) нарушение(я) на общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт в която и да е държава-членка, по-специално що се отнася до правилата, приложими за превозните средства, периодите на управление на превозното средство и почивка на водачите и предоставянето без разрешително на посочените в член 5, параграф 1, пета алинея от Регламент (ЕО) № 1073/2009 паралелни или временни превози. Компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача, който е извършил нарушението, могат, *inter alia*, да отнемат лиценза на Общността или да отнемат временно или постоянно някои или всички заверени копия на лиценза на Общността.

Тези санкции се определят в зависимост от тежестта на извършеното от притежателя на лиценза на Общността нарушение и в зависимост от общия брой заверени копия, с които той разполага за своите международни транспортни услуги.

6. Оригиналът на лиценза се съхранява от превозвача. Заверено копие от лиценза трябва да се съхранява в превозното средство, извършващо международна транспортна операция.
7. Настоящият лиценз се представя при поискване от оправомощен инспектор.
8. Притежателят трябва да спазва на територията на всяка държава-членка действащите в тази държава закони, подзаконови и административни разпоредби, по-специално в областта на транспорта и движението.
9. „Редовни превози“ означава услуги по извършване на превоз на пътници с определена честота и по определени маршрути, като пътниците се качват и слизат на предварително определени места за спиране, и които услуги са достъпни за всички, при спазване, когато е уместно, на изискването за задължителна резервация.

Редовният характер на превоза не се засяга от адаптирането на условията за експлоатация на линията.

За редовните превози се изисква разрешително.

„Специализирани редовни превози“ означава редовни превози, независимо от организатора им, при които се превозват определени категории пътници, като се изключват всички останали пътници, с определена честота и по определен маршрут, като пътниците се качват и слизат на предварително определени места за спиране.

Специализираните редовни превози включват:

- а) превоз на работници между дома и работното място;
- б) превоз на ученици и студенти от и до учебната институция.

Фактът, че специализираният превоз може да се променя в зависимост от нуждите на потребителите, не се отразява върху определянето му като редовен превоз.

За специализираните редовни превози не се изисква разрешително, при условие че те са обхванати от договор, сключен между организатора и превозвача.

Изисква се разрешително за организирането на паралелни или временни превози, които обслужват същите клиенти както съществуващите редовни превози.

„Случайни превози“ означава превози, които не попадат в определението за редовни превози, включително специализираните редовни превози, и чиято основна характеристика е превозът на групи пътници, образувани по инициатива на клиента или на самия превозвач. Организирането на паралелни или временни превози, които са подобни на съществуващите редовни превози и обслужват същите клиенти като последните, е обусловено от получаването на разрешително съгласно процедурата, установена в глава III от Регламент (ЕО) № 1073/2009. Тези превози не престават да бъдат случайни превози единствено поради това, че се извършват с определена честота.

За случайните превози не се изисква разрешително.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕИО) № 684/92	Регламент (ЕО) № 12/98	Настоящият регламент
Член 1		Член 1
Член 2, точка 1.1	Член 2, точка 1	Член 2, точка 2, член 5, параграф 1
Член 2, точка 1.2	Член 2, точка 2	Член 2, точка 3, член 5, параграф 2
Член 2, точка 1.3		Член 5, параграф 1, пета алинея
Член 2, точка 3.1	Член 2, точка 3	Член 2, точка 4, член 5, параграф 3
Член 2, точка 3.3		Член 5, параграф 3
Член 2, точка 3.4		Член 5, параграф 3
Член 2, точка 4		Член 2, точка 5, член 5, параграф 5
Член 3		Член 3
Член 3а		Член 4
Член 4		Член 5
Член 5		Член 6
Член 6		Член 7
Член 7		Член 8
Член 8		Член 9
Член 9		Член 10
Член 10		Член 11
Член 11		Член 12
Член 12		Член 13
Член 13		Член 5, параграф 5
	Член 1	Член 14
	Член 2, точка 4	
	Член 3	Член 15
	Член 4	Член 16
	Член 5	Член 4, параграф 3
	Член 6	Член 17
	Член 7	Член 28, параграф 3
	Член 8	Член 26
	Член 9	
Член 14		Член 18
Член 15		Член 19
	Член 11, параграф 1	Член 20
Член 16, параграф 1		Член 21, параграф 1
Член 16, параграф 2		Член 21, параграф 2
Член 16, параграф 3		Член 22, параграф 1
Член 16, параграф 4		Член 23, параграф 1
Член 16, параграф 5		Член 22, параграф 2
	Член 11, параграф 2	Член 23, параграф 2
	Член 11, параграф 3	Член 23, параграф 2
	Член 11, параграф 4	
	Член 12	Член 22, параграф 5, член 23

Регламент (ЕИО) № 684/92	Регламент (ЕО) № 12/98	Настоящият регламент
	Член 13	
Член 16а	Член 10	Член 26
Член 17		
Член 18		Член 25
Член 19	Член 14	Член 27
Член 20		
Член 21		Член 30
Член 22	Член 15	Член 31
Приложение		Приложение II